

Değerli meslektaşlarım,

Yaklaşık 4 ay önce TEB'den gelen bir yazı, ayakta tedavi olan SSK hastalarının ilaçlarının, artık SSK eczanelerinden alınıp-alınmayacağı konusunun tartışıldığını ve SSK ile TEB'in bir anlaşmaya varmak üzere olduklarını bildiyordu. Daha sonra bu haber hem TV'lerde hem de gazetelerde yer aldı.

Dört bölgede ve 6 ay süre ile denenecek olan bu anlaşma, eğer başarılı olursa, tüm ülkemizde uygulanmaya başlayacaktır.

32 yıldır süregelen bu mücadele sonunda,eczacılar lehine çözülmek üzeredir. Her seçimde-iktidara aday olan Oda ve TEB yöneticilerinin, seçim programlarına aldıkları bu konu, artık hayata geçirilmek üzeredir.

Devleti yönetenlerin, neden SSK ilaçlarını halk eczanelerinden alınması konusunda karar verdiklerini tartışmayacağım.

Önemli olan, 800-900 trilyonlara varan bu pazarın halk eczanelerine açılmasıdır.

Türkiye'de kişi başına düşen ilaç harcamaları 40 dolar civarındadır. Bu 40 doların sadece 6-7 dolarını kişiler kendi ceplerinden ödemektedirler.Geri kalan tüm alımları devlet yapmaktadır.

Devletin halk eczaneleri üzerinden yaptığı bu alımlara, bundan böyle SSK hastalarının ilaç bedelleri de eklenecektir. Yani devletin ilaç geri ödemeleri için halk eczanelerine ayırması gereken miktar 800-900 trilyon daha artacaktır. Ve elbette ki bu bir kaynak sorunudur.Ve dahası 1923 de kurulan Cumhuriyet Türkiye'si dik durma, ayakta kalma savaşı vermektedir.

Sadece devletin kendisi değil, tüm kurumlarıyla beraber manavı, kasabı, sanayicisi ve eczacısı da ayakta kalma savaşı vermektedir.

Serbest piyasa koşullarında yaşıyoruz.Her şeyi para olan bu sistem,hem Türkiye'yi hem de bizleri sıkıştırmaktadır.

Bunların hepsi birer gerçektir.

Kaynak bulmak,ne TEB yöneticilerinin ne de oda yöneticilerinin meselesidir,olamaz da.....

Devleti idare edenler,ekonominin uzmanları bu problemleri çözmek zorundadırlar.

Ve bu koşullarda bir SSK süreci başlamak üzeredir.Her süreç gibi olumlu ve olumsuz yönleriyle başlayacaktır.İlaç satacağımız yeni bir pazarın açılması olumlu yönüken,devletin geri ödemelerdeki çıkmazları ve eczanelere yükleyeceği yeni girdiler vs olumsuz yönleridir.

İşte tam bu noktada biz eczacılar,bir tutum almak zorundayız.

Ya olumsuz yönleri esas olarak,SSK ile anlaşmaya hayır diyeceğiz,ki bu 900 trilyonluk bir pazarı reddetmektir.Ve bu pazarı ele geçirecek birileri mutlaka olacaktır.

Ya da SSK ile anlaşacağız ve bu pazardan hakkımıza düşeni alacağız.

Benim önerim;bu süreçte yerimizi almak olmalıdır.Sürecin içinde yer almamak,çözümde söz sahibi olmamaktır.

Unutmayalım ki,hiçbir süreç başlangıçta bizlere mükemmel olarak sunulmaz.Her süreç sorunlarla başlar,sorunlar mücadele edilerek giderilir ve doğruya ulaşılır.

Devletin geri ödemelerinde sorunlar yaşıyoruz diye,ilaç satışından vazgeçemeyiz.İlaç vermeyerek geri ödeme sistemiyle mücadele edemezsiniz.

Bu varlığımızı inkar demektir!!!!

150 günde Bağ-Kur,120 günde Emniyet, 90 günde Milli Eğitim ödüyor ve 150 günde de SSK ödeyecek diye ilaç satışını durduramayız.

İlacın üretiminde ve dağıtımında söz sahibi olmayan eczacı, ilacın satışında mutlak söz sahibi olmalıdır.

İlacın sahibinin biz olduğunu herkes bilmelidir.Bu da ancak eczanemizden ilacı satarak gerçekleşebilir.

TEB in anlaştığı her kuruma ve eczanemize gelen insanlara ilacımızı satmalıyız.İlacımızı satacağız ve hakkımız olan bedeli isteyeceğiz.

Bu da ayrı bir mücadele söz konusudur.

Haklı zeminde,doğru zamanda,çoğunluğu yanımıza alarak eylemler yapılmalı ve hakkımız olan ilaç alacaklarımız devlete hatırlatılmalıdır.

Kurumların tek tek geciken geri ödemeleri değil devletin geç ödeme sistemi hedef alınmalıdır.Eczacıyı bu ortak zeminde birleştirmek ve seferber etmek daha kolay olacaktır.

Sokrates'in şu sözünü her zaman hatırlamalıyız:

"Rüyalarınızda gördüklerinizi gerçekleştirmek istiyorsanız, uyanmak zorundasınız....."

Ecz. Muhittin ZEYNELOĞLU

4. Bölge Adana Eczacı Odası

Yönetim Kurulu Üyesi

İlacın üretiminde ve dağıtımında söz sahibi olmayan eczacı, ilacın satışında mutlak söz sahibi olmalıdır.

BİZ GÜÇLÜ BİR AİLEYİZ

Okuldan ilk mezun olduğum günden bu odada çalışmaya başlayıncaya kadar geçirdiğim zamanı düşündüğümde panik dolu günler hatırlıyorum o döneme dair. Daha önceden sadece bir pencereden bakarken hayata bir anda hayat beni o müthiş kaosu girdabına çekmiş ve her yönde koşuşturan insanların arasında bir başıma kalmıştım. Sonradan arkadan bir el dokundu omzuma ve ' biz arkadayız ' dedi. Bu çok tanıdık ses ailemin sesiydi. Evet hep en zor zamanların kurtarıcısıydılar onlar. Nasıl ki bundan önceki zor zamanları birlikte atlattıysak yine hep birlikteydik, yalnız değildim artık. Bu yarışın, bu çatışmanın ortasında arkamda hep güvenebileceğim bir güç vardı ve süreç başladı .Araştırmalar, görüşmeler, mülakatlar, gazete ilanları derken Erdoğan Bey' le tanışmam. Beni ertesi gün eczacı odasına davet ettiğinde böyle bir mekan beklemiyordum tabiki, nitekim görüşmeler olumlu geçti ve buradayım.

Adana Eczacı Odası ; bu binadan her gün içeri girerken ilk hissettiğim şey ilk günde olduğu gibi kalite ve güven duygusu oluyor. Dolayısıyla hergün masamın başıma otururken içimdeki bu huzurla bana verilen her görevi yapabilme gücü ve sorumluluk zırhını giyiyorum üzerime. Bu odada çalışmak benim için müthiş bir deneyim, herşeyden önce vizyonu, misyonu belli bir kuruluş, süratle kurumsallaşma çabası ve süreci içerisinde. Genç eczacılarımızın dinamizmiyle tecrübeli eczacılarımızın deneyimi harmanlanınca ortaya doyumsuz bir lezzet çıkıyor. Harika bir pozitiflik var havada Gandhi' nin söylediklerini tasdiklercesine. **"Pozitif düşününki sözleriniz, davranışlarınız, alışkanlıklarınız, değerleriniz, ve kaderiniz pozitif olsun"** diyor Gandhi. Teknolojinin büyük bir hızla insanları otomotikleştirdiği adeta robotlaştırmaya başladığı şu günlerde bence içimizden "duy beni" diye haykıran o sese daha çok kulak vermeliyiz ve daha sıkı sarılmamız birbirimize. Birakalım teknolojinin hızıyla hayatımıza giren olgular ve karmaşalar gün içerisinde karşılaştığımız zorluklarla savaşsın; duyarlılığımızı, hissiyatımızı, hayallerimizi, kardeşliğimizi, ve insanlığımızı bizlere unutturmasın.

Başlangıçta bana yabancı gelen herşeye kısa sürede alışabilmemde en büyük etken buradaki sıcak ve herkesi kucaklayan havasıdır. Ben eskiden dört kişilik bir aileye sahiptim artık daha kocaman ve her dönem yeni eczacı arkadaşlarımın katılmasıyla büyüyen ve bu ölçüde güçlenen bir aileye dahilim. Hangi sorun ben ve ailem karşısında dayanabilir ki !!!

Ecz. Nurşin UĞUR

4. Bölge Adana Eczacı Odası

ÇARE BİZDE

"Günaydın eczacım,

Bizim ufaklık ateşler içinde, gece boyunca uyumadı, ne yaptıysak çare olmadı! Ne önerirsiniz?..."

"Eczacı oğlum, bizim köyden getirdiler kekiğin hasını. At suya iç, bişeyciğin kalmaz dediydiler. İçtim amma hiçbişeycime yaramadı, yanlış mı etmişem?..."

"Kızım, doktor şu hapları verdi. Bir günde 4 tane içiyorum. Ne için vermiş bu acı şeyleri, hastalığım kötümü yoksa!..."

Sorular cevap bekliyor. Daha üniversite 2. sınıftayken benzerleriyle karşılaşılıyordum. Bilimsel kelimeleri çevirmekte bir hayli güç oluyordu açıkçası. Üniversite bitti ama insanların soruları yeni başlıyordu. Farkında olmadan rehberliğe terfi edilmiştir. Sorular kompleks; sosyolojiden, psikolojiden tutun ekonomiye kadar (Çok kazandıran bir mesleğimiz var ya!) taşıyanlar var. Elimden geleni yapmalıydım. Biz sağlıkçıyız, eczacıyız. **Çare bizde; yön verme, eğitime, bilgilendirme bizde.** Yeni mezun diğer meslektaşlarım gibi öğrendim ki hayata dair telaş bir korku ve koca bir boşluk..... İMDATTTT!!!

Bu imdada yetişen sayılı insanlar vardır. En başta ailem olmak üzere, dostlarım ve meslektaşlarım vardı. Şanslıydım. Aralık ararken, ardına kadar açılmış bir kapı buldum. Değerli meslektaşlarımın katkılarıyla, fedakarlıklarıyla bugüne taşıdıkları meslek kuruluşumuz; gerek MİEP, konferans, seminer çalışmalarlarıyla, gerekse dinamik komisyon faaliyetleriyle umuduma yol verdi. Üretkenliğin, sosyallığın, kültürün, öncülüğün kaynağıydı. Bu mevcudiyetin tadına yaşayarak varabilen her oda toplantısında bir pencere açılıyordu. Yerimde saymıyor, adım adım ilerliyordum. Mesleğimin kutsallığı, potansiyelini, saygınlığı yaşama fırsatım oldu.

Yüksek bir merdiven başındayken, şimdi basamaktayım. Bilgilerini, deneyimlerini, samimiyetlerini paylaşan ve güler yüzlerini eksik etmeyen değerli meslektaşlarımla bu mutluluğu ve gururu yaşıyorum.

Bu sözlerim özellikle sizler için geç meslektaşlarım.

Ben 1. basamaktayım. Önümde zorlu ve yorucu bir yol olduğunu hissediyorum. Arkamda olduğunuzu biliyorum ama sizi göremiyorum? NERDESİNİZ!!... İyi çalışmalar!

Ecz. Yeşim SÜTÜLEN